

מעדני אשר

שאלות וחקירות בענייני פרשת השבוע | יו"ל ע"י מכון "מעדני אשר" - בית שמש

פרשת ויגש תשפ"א | גליון תתל"א (שנה י"ח)

אדם שהרג בשוגג האם יש ענין שישלם בגדים חדשים לאבלים

שהיו צריכים לקרוע בגללו?

בפרשתן בראשית מ"ה כ"ב לכלם נתן יוסף לאיש חליפות שמלות.

יש להקשות: מדוע שלח יוסף בגדים לשבטים, וכי היו מחוסרים בגדים, כך מקשה בחזקוני בפרשתן, וכן בפענח רזא, וכן וכן בדרשות חתם סופר חלק א' ע"מ פ"ב.

איכא כמה תרוצים:

- א.** להוציא מלבם שאין בלבו שום קנאה עליהם. הם הפשיטו כתנתו שנאמר ויפשיטו את יוסף. והוא שלם להם טובה תחת רעה כדי שידעו שמחל להם, כך תירץ בצרור המור.
- ב.** לפי שגרם להם שקרעו בגדיהם שלא כדין כשציוה לתת הגביע באמתחת בנימין ונתביישו על שהיו קרועי בגדים, זה פירוש חליפות שנתן להן חליפי בגדיהם שקרעו, כך כתב בחזקוני בפרשתן, וכן בפענח רזא, וכן בדרשות חתם סופר חלק א' ע"מ פ"ב.

הנה בחשוקי חמד עירובין י"ט עמוד א' נסתפק באדם שהרג בשגגה, האם יש ענין שישלם לבניו חליפות שקרעו בשעת הקריעה, ומביא דבשו"ת נודע ביהודה מהר"ק או"ח סימן ל"ד הובא דבריו בשע"ת סימן תר"ג סק"א דן בשלח שליח למסחר, והשליח מת בדרך, וכתב בתוך דבריו שאם רצונו ליתן איזה מתנה ליתומי הנהרג דבר טוב יעשה האם חלק מדרכי התשובה הוא גם לשלם לבני הנפטר, דמי החליפות שקרעו על מות אביהם.

ומביא ראיה: מהא דכתבו הראשונים דלכן נתן יוסף לכולם חליפות שמלות, לפי שגרם להם שקרעו בגדיהם כשצוה לתת הגביע באמתחת בנימין, על כן נתן להם חלופיהם לפי זה לכאורה יש מקום לאותו הורג בשגגה הרוצה לצאת ידי שמים, לשלם לבנים דמי בגדיהם שקרעו.

ודוחה שאין מכאן ראיה שצריך לשלם דמי בגדיהם: כי בין כך היו קורעים על אביהם בבא יומו.

רק השאלה באדם שהרג נער צעיר ואביו קרע בגדיו, האם ישלם לאב דמי בגדיו, וכאן אין סופו של האב לקרוע בגדיו על בנו הצעיר.

וכותב שיתכן לחלק: שבקריעה על מת מקיימים מצוה, ואם כן אולי אין זה נקרא שגרם לו הפסד, דאדרבה זיכה אותו במצוה, משא"כ במה שהאחים קרעו, הם לא קיימו מצוה, שהרי לא קרעו על מת.

ערב שטוען שהסכים להיות ערב רק משום שהלוה אמר לו שיהא לו לשלם

האם אינו חייב לשלם?

בפרשתן מ"ד ל"ב כי עבדך ערב את הנער.

יש לחקור ערב שטוען שהסכים להיות ערב רק משום שהלוה אמר לו שיהא לו לשלם ולכן הסכים להיות ערב האם אינו חייב לשלם או דילמא חייב לשלם.

הנה בשו"ת שבט הלוי חלק י"א סימן ש"ט נשאל בדבר השכיח שמי שהוא מקבל ערבות על חברו בקופת גמ"ח וכיוצא בו, והגיע הזמן והלוה לא שילם או שאינו יכול לשלם, והערב טוען שלא קבל עליו הערבות רק בחשבו שהלוה בטוח ולכן אינו רוצה לשלם ששני ת"ח גדולים מחולקים בדעתם, שת"ח אחד מצדיק את הערב ופוטרו מחיוב הערבות, והשני דעתו נתרצות שאין זו טענה כלל ופשיטא דנשאר בחיוב הערבות וחייב לשלם כהלכה.

ומסיק בשבט הלוי: דפשיטא דחייב לשלם אבעית אימא סברא אבעית אימא שו"ע מפורש.

אבעית אימא סברא: דכל ערב שאינו מוסר מודעה לפני אחרים או בפני הלוה עצמו דאינו חותם על הערבות אלא לפניו, פשיטא דחייב, דזה עיקר הערבות דמה שהמלוה אינו רוצה להלוות אלא עם ערב זה, הסבה שחושש שאין הלוה בטוח יהיה מאיזה סבה שיהיה ועל זה נכנס הערב, א"כ טענת הערב טענת סרק בעלמא.

אבעית אימא ש"ע מפורש: דאיתא בש"ע חו"מ סימן קכ"ט ס"ב אמר להם בשעת מתן מעות הלוה ואני ערב נשתעבד, וכתב הרמ"א ואפילו לא נתערב להדיא רק שאמר למלוה להלוות ללוה כי בטוח הוא ועשאו על פיו, והיה שקר חייב לשלם לו דהוי כאלו נתערב לו ע"כ, והאיר לנו הש"ך שם ס"ק ה', דהטעם שחייב הערב אינו משום ששיקר לו ביודעים אלא הטעם דלעולם אין אדם יכול לדעת אם חברו בטוח, וזה עצמו שסובר שחבירו בטוח ה' טעות של שקר שלעולם אין אדם יכול לדעת זה שאפילו רואה הרבה כסף על שולחנו של לוח ואפילו זהב ומרגליות אינו יכול להוציא מזה שהוא בטוח, דילמא אינו שלו או חייב ע"ז הרבה, רק במקרים בודדים, והרי זה ק"ו, מה זה שאמר בפירוש שהלוה בטוח, והיה סבור שעל ידי זה יפטור מהערבות נעשה ערב עליו וחייב כי טענת בטוח אינו טענה, מכ"ש מי שנכנס סתם ולא התנה כנ"ל שהוא חייב דזה עצמו ענין ערבות.

גליון זה ע"י ידידינו הרב **שלמה זלמן שפיץ** שליט"א ירושלים לרגל שמחת נשואי בנו ידידינו הבה"ח המופלג בחי"ש כמר **פנחס מנחם** נ"ו עב"ג בת הרה"ג **פישל בונם מנדלסון** שליט"א ולעילוי נשמת אמו ה"ה מרת **אסתר** בת הרב **יוסף אריה** ע"ה נלב"ע י"ב טבת תשע"ז ת.נ.צ.ב.ה.

יהא רעוא שבכות זכוי רבבות זיכה לרוות נחת מכל יוצאי חלציו ויצליח בכל אשר יפנה

גליון זה נודב לעילוי נשמת הרב **יהושע השיל** בן הרב **חיים רייזמן** ז"ל מח"ס שיטות בהלכה עוד נלב"ע עשרה בטבת תשס"ט ת.נ.צ.ב.ה.

הונצח ע"י אחד מבני המשפחה

גליון זה נודב לעילוי נשמת הרב **צבי בן הרב יעקב שטמר** ז"ל מזקני חשובי חסידי צאנז נלב"ע ט"ו טבת תשס"ט ת.נ.צ.ב.ה.

הונצח ע"י אחד מבני המשפחה

ליהודים היתה אורה – אורה זו תורה
 הודעה משמחת לקראת שמחת הבר מצוה לבני היקר כמר **מרדכי אלימלך אברהם** נ"ו שיתקיים א"י"ה בליל פורים עומד לצאת א"י"ה **ספר מעדני אשר** חג הפורים מאות חקירות הלכתיות בענייני חג הפורים כל מי שרוצה להצטרף לאלו שנמנו לדבר מצוה והתקשרו ליטול חלק בהוצאות המרובות של הדפוס יפנה לטלפון 053-3166560

מדוע כשפגש יעקב את יוסף ביקש שרוצה למות

הרי להיפך צריך לחיות עכשיו אחרי שפגשו?

בפרשתן מ"ז כ"ט ל' ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על צואריו ויבך על צואריו עוד, ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי.

יש להקשות: מדוע אמר יעקב שבגלל שראה שבנו חיי הוא כבר יכול למות, הרי להיפך עכשיו יכול לחיות עוד יותר כיון שראה שבנו חי, כך מקשה במזרחי, וכן בגור אריה, וכן בכלי יקר, וכן בחתם סופר בתורת משה בפרשתן.

איכא כמה תרוצים:

- א. איתא במדרש מובא ברש"י סבור הייתי למות שתי מיתות בעולם הזה ובעולם הבא, שנסתלקה שכינה ממני, והייתי אומר שיתבעני הקדוש ברוך הוא מיתתך, עכשיו שעודך חי לא אמות אלא פעם אחת.
- ב. מצרות אחרות נושעתי ואחר התשועה מהם אפפו עלי רעות עתה בזאת הפעם שנושעתי מצרתך אחרי ראותי את פניך יהי רצון שאמות בזאת התשועה ולא יוסיף עצב עמה, כך תירץ בספורנו בפרשתן.
- ג. לפי שקודם זה היו חיי חיי צער והיה חשוב כמת בחייו כאילו כבר מת ועבר ובטל מן העולם, אבל עכשיו שנאמר ותחי רוח יעקב אביהם שנעשה איש חי, מעתה יהיה מעותד אל המיתה ורק פעם אחת ולא הרבה מיתות, כי החשוב כמת מחמת חיי צער דומה כאילו בכל יום הוא מת, כך תירץ בכלי יקר בפרשתן.
- ד. לפי שאמר ל"ז ל"ה כי ארד אל בני אבל וגו' דהיינו שחשב שמחמת צער לא ישלים שנותיו וימות שלא בזמנו אבל כיון שראה שעודו חי הוא מובטח שימות בזמנו, והיינו דקאמר אמותה הפעם בזמן הקצוב מן השמים, כך תירץ בפנים יפות.

ה. אחד מהזכיות של בני ישראל במצרים היה שהיו מצוינים שם ולא שינו מלבושיהם, ולפיכך נשא יעקב את קולו בבכי בראותו את יוסף בנו לבוש במלבושי הנכרים ובמצנפת של מלכי מצרים, כי אף אם הותר לו ללבוש כן משום כבוד מלכות מכל מקום הצטער יעקב עד מאוד על שבו הוצרך לבא לידי כך, וזה שאמר הפסוק "וירא אליו" פירוש כאשר נראה יוסף אל אביו לבוש בבגדי גויי מצרים מיד ויפול על צואריו ויבך על צואריו עוד וכפירוש הרמב"ן שכשם שבכה יעקב עד הנה על העדר יוסף, המשיך לבכות עכשיו עוד על שבו לבוש כגוי ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם דהיינו שטוב מותי מחיי במצב כזה אחרי ראותי את פניך כי עודך חיי כלומר שדווקא בפניך עודך חי כיהודי, אבל במלבושך אתה לבוש כגוי ועל כן נבחר לי מות מהחיים, כך תירץ החתם סופר בתורת משה בפרשתן, ועיין בשפע חיים דרשות שנת תשל"ט פרשת ויגש שהאר"ך באריכות בחרבן הגדול ללבוש מלבושי עכו"ם.

ו. באשר נתירא יעקב שלא יענש יוסף בקיצור ימים וימות בעוד יעקב חי, כדאי' בגמ' קידושין ל"ג כל תלמיד חכם שאינו עומד מפני רבו כו' ואינו מאריך ימים כו', על כן התפלל ואמר ליוסף אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי, כלומר יהי רצון שאמות בעודני רואה את פניך כי עודך חי, כך תירץ הנצי"ב בהעמק דבר.

ז. שמעתי אומרים דרך הלצה, כשבא יעקב למצרים, הוא וביתו לסמוך על שלחן בנו הצדיק, שהיה מכלכל את כולם, אמר "אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך" כלומר, הוא בעיני קשה כמות, שהוכרתי לבא לראותך, אמרו במשל הדיוט, אב אחד מפרנס עשרה בניו באהבה וברצון, ועשרה בנים לא מפרנסים באהבה וברצון אב אחד שלהם, כך תירץ השל"ה שער האותיות אות דל"ת דרך ארץ.

מדוע יעקב אמר אמותה הפעם הרי כבר נתבשר שיוסף חי הרי בניו סיפרו לו?

הנה באור החיים הקדוש בפרשתן כתב דבר נפלא וז"ל כי הגם שנתבשר כי עודנו חי זה הועיל לדעת שישנו במציאות אבל עדיין לבו דוי עליו לצד היותו בין האומות שפל עבד מושלים אם עודנו בצדקותו ולא כהתה עינו ולא נס ליחו, או לצד היותו מובדל ממנו ונתון תוך הקליפות ובפרט טומאת מצרים, ומה גם לצד מה שעברו מרוח הקודש שאמר ל"ז טרוף טרוף יוסף חיה רעה אכלתהו ב"ד פ"ד ודבר ידוע הוא כי הצדיקים יותר יחפצו בהעדר הבן בהיותו בן מביש ומה גם יעקב הצדיק, אשר על כן לא היתה שמחתו שלימה מספק זה עד וירא אליו והכיר בו בפניו כי הכרת הפנים תענה באיש, וכמו כן מצינו לצדיקים שלמים וכן רבים שהכירו ברושם הפנים מעשה אדם ומכל שכן יעקב אבינו שיכיר, לזה כשהכיר בו אמר אליו אמותה הפעם פירוש הפעם הזאת בראיתך ולא מקודם כשנתבשרתי, והטעם אחרי ראותי פניך והכרתי בהם שעודך חי פ"י צדיק כמקודם ולא נשתנה דיוקנך מכמות שהיה אלא עודך חי כי הצדיקים קרויים חיים ברכות י"ח א'.

מדוע דיבר יהודה קשות ליוסף אחרי שעשה לו טובה

שלא כל האחים יקח רק אחד?

בפרשתן ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדוני וגו'.

הנה בתפארת יהונתן הקשה: דהעולם מקשים על יהודה מה היה כוונתו הלא ללעג ולקלס יהיה בעיני יוסף מושל הארץ, הלא בתחילה אמר יהודה להיות כל העשרה אחים עבדים וגם בנימין אשר נמצא הגביע בידו יהיה עבד ואח"כ כשנתרצה יוסף באחיו הקטן והמה יעלו אל אביהם ניגש אליו לדבר אתו קשות וכן מקשה האלשיך הקדוש, וכן בנחלת יעקב בפרשתן.

איכא כמה תרוצים:

א. דתחילה היה כוונת יהודה דהקב"ה אמרלאברהם על זרעו ועבדום וענו אותם ארבע מאות שנה והקב"ה חשב לעשות כל אלה שיתגלגל הדבר עד שיהיו מוכרחים בניו של יעקב להתעכב במצרים ולהוריד אח"כ גם יעקב אביהם אחריהם עם כל בני ביתו כדי להתשקע אותם בגלות ולכן קיבל באהבה והיינו כולנו לו לעבדים, אבל אחר ששמע ואתם עלו לשלום אל אביכם ורק בנימין נשאר שם ונסתר כוונתו ולכן ויגש אליו יהודה, כך תירץ בתפארת יהונתן, וכן באלשיך הקדוש, וכן בנחלת יעקב.

ב. בתחילה חשב יהודה שהוא היה אשר בצע אמרתו במכירת יוסף וזהו יום הגמול אשר השיב לו ה' גמולו בראשו, והא דנמצא הגביע באמתחת בנימין הוא רק לבקשת תואנה עליו על כן קיבל תחילה להיות כולם לעבדים, אבל אחר שראה שהדברים הם בהיפך כי באמת בנימין לא חטא כלל ויוסף לא ביקש רק בנימין לכך ויגש אליו יהודה, כך תירץ בתפארת יהונתן.

מדוע כשיבא הגאולה כולם יבכו כמו שבכה יוסף כשפגש את אחיו

מה קשור אחד לשני?

בפרשת מ"ה ב' ויתן את קולו בבכי.

איתא במדרש רבה צ"ג י"ב בפרשתן כשם שלא פייס יוסף את אחיו רק בבכי, כך אין הקדוש ברוך הוא גואל את ישראל אלא בבכי, שנאמר ירמיה ל"א ח' "בבכי יבאו ובתחנונים אובילים".

יש להקשות: מדוע יבכו כשיבא הגאולה ולא יהיו שמחים שסוף סוף הגיע הישועה, כך מקשה בשו"ת כתב סופר אורח חיים סימן י"ח, וכן בקרן לדוד בפרשתן.

איכא כמה תרוצים:

א. כי אחי יוסף אחר שמכרוהו התאבלו עליו כמ"ש רש"י וישתו וישכרו עמו, עד עתה לא שתו ובוודאי בתחלה היה קשה עליהם ביותר משום שאח"כ שכחוהו ולא עלה עוד זכרונו הטוב לפניהם כ"כ, עד שהתודע אליהם אז בכו בכי של צער על שהיו מורחקים כ"כ מאת צדיק כזה ובכי של שמחה שזכו לראותו ולהיות אתו עמו, וכן כשנבוא לארץ נראה למפרע מה חסרנו כ"י היותנו בגלות, ונבכה על העבר חבל על דאבדן ונשמח ונודה לה' אשר גאלנו, וזהו כונת המדרש כשם שלא התודה יוסף וכו' כן לעתיד בבכי יבואו על העבר ובכי של שמחה ובתחנונים אובילים, כך תירץ בשו"ת כתב סופר אורח חיים סימן י"ח.

ב. דהנה אמרו חז"ל שבת קמ"ט ע"מ ב' כל שחבירו נענש על ידו אין מנסיין אותו במחיצתו של הקב"ה, ויש לומר דהיינו טעמא בכה יוסף, דאם אמנם כדין עשה כל מה שעשה עמהם למרק והתם חטאם שחטאו במכירתו, מכל מקום על כל פנים הוא ליה בכלל כל שחבירו נענש על ידו, דאם היה כדאי לא היה בא לידי כך, דכבר אמרו חז"ל סנהדרין מ"ו ע"מ ב' בזמן שאדם מישראל בצער, שכינה גם בצער, א"כ הוא גרם צער השמים, וכמו כן לעתיד לבא אחר שיסבלו ישראל כל הצרות והיסורים והגליות, באופן שיתמרקו עונותיהם, ויגאלו גאולה שלימה, מכל מקום עדיין אף שנמחלו עונותיהם גופייהו ע"י היסורין, אבל על זה גופא יצטרכו עוד לבכות, על שהוצרכו ליסורין, דגרמו בזה צער כביכול לשכינה, כטעם כל שחבירו נענש על ידו, כך תירץ בקרן לדוד בפרשתן.

בפרשתן מ"ה כ"ד וישלח את אחיו וילכו ויאמר אליהם אל תרגזו בדרך.

איתא בגמ' תענית י' ע"ב באחד מהפרושים שכוונת יוסף היה, לומר להם שלא יפסיעו פסיעה גסה, משום דפסיעה גסה נוטלת אחד מחמש מאות ממאור עניו של אדם.

איתא בגמ' ברכות מ"ג ע"ב שגנאי הוא לתלמיד חכם שלא יפסיע פסיעה גסה מפני שפסיעה גסה נוטלת אחד מת"ק ממאור עניו של אדם.

יש להקשות: איזה סברא יש שתלמיד חכם צריך להקפיד יותר שלא לפסוע פסיעה גסה יותר משאר בני אדם, הרי לכולם זה סכנה, כך מקשה הר"ף על העיין יעקב, וכן בבן יהוידע ברכות מ"ג ע"מ ב'.

איכא כמה תרוצים:

א. ידוע שכל דיין הלוקח שוחד עניו כהות שנאמר כי השחד יעור, וידוע המעשה של הנס שנעשה להרב רבי חיים כפוזי ז"ל מן הרבנים דיינים של מצרים שהביאה הגאון חיד"א ז"ל בשם הגדולים שנעשה לו נס ונתפקח בטענה זו וא"כ אם יראו העולם תלמיד חכם עניו כהות ירננו אבתריה לומר כיון שהוא תלמיד חכם לא יבצר מלהיות באיזה פעם שבאו שנים לפניו לדין והוא לקח שוחד ולכן כהו עניו ואף על פי שהוא אינו דיין קבוע עכ"ז ירננו אחריו לומר שנזדמן לפניו כך באיזה פעם ולזה אמרו 'גנאי לתלמיד חכם' כלומר מלבד נזק גופו עוד יהיה גנאי לו דבר זה שמביאו לידי חשד ורינון אחר זה אם יכהו עניו. ואה"נ מצד שמירת הגוף חייב כל אדם להזהר בזה, כך תירץ בבן יהוידע ברכות מ"ג ע"מ ב'.

ב. כי חזק אור העינים צריך לתלמיד חכם הרבה בעבור הוראות שיש כמה בדיקות בשחיטה וטריפות שצריך להם אור עינים וכן במראות דמים של אשה ועוד ענייני הוראה של אתרוג וכיוצא שתלויים במראה עינים וגנאי הוא לתלמיד חכם שיבא לשאול אותו דין באיזה דבר התלוי בראיית העינים וישיב שאין לו עינים לראות ובעלי הדין יהיו תלויים ועומדים, כך תירץ בבן יהוידע ברכות מ"ג ע"מ ב'.

ג. ע"פ מה דאיתא בגמ' דפסיעה גסה יש לזה רפואה אם יסתכל בקידוש על היין, ואיש חכם אין לו לבא לידי נזק בתוחלת הרפואה כי למה לו להכניס עצמו בסכנה ולבקש אחר כך רפואה החכם עניו בראשו שלא להביא עצמו לדבר שצריך רפואה ובדבר הזה הוא גנאי לתלמיד חכם, כך תירץ הר"ף ברכות מ"ג ע"מ ב'.

ד. הקידוש צריך להיות לשם שמים לקדש את יום השבת ולא לשום פניה אחרת והתלמיד חכם שהלך ופסע פסיעה גסה, הנה הוא יורה שמקדש קידושא דבי שימשא בשביל הנאת עצמו ורפואת עניו, לכן תלמיד חכם צריך יותר להקפיד בזה, כך תירץ הר"ף ברכות מ"ג ע"מ ב'.

ה. כיון שתלמיד חכם לומד הרבה ומעיין הרבה צריך עינים בריאות יותר משאר בני אדם לכן צריך להקפיד ביותר שלא יפסיעה פסיעה גסה שלא יתקלקלו לו העינים, מעדני אשר.

ו. ע"פ מה שהארננו בשם הפוסקים דלהלכה לא קימ"ל שזה סכנה ולכן לא רואים שיש מי שמקפיד על זה אנשים רבים לתפוס את האטבוס ואת הבנק ושאר דברים, אבל לתלמיד חכם זה גנאי, מעדני אשר.

מדור משיב כהלכה

מדור זה נודב ונערך ע"י ידידנו ר' מרדכי זסקינד הגר שליט"א מנהטן
משיב כהלכה שינון וידעת ההלכה - הלכות שבת
 כל השאלות הם משו"ע ומשנה ברורה

אחודה חידה

- א] חידה. למה יהודה זכה להקריב ראשון בנשיאים, ומה זה שייך לפרשתינו?
- ב] חידה. איזה רמז על מזג אויר יש בתיבות הפרשה והאם יש שייכות לפרשה דידן?
- ג] חידה. מה שרה אמנו הנחילה לבניה?
- ד] חידה. היכן מדוייק שאין לאדם לבקש מותרות.
- ה] חידה. היכן עוג מלך הבשן הופיע בפרשתנו?

ידיעת הלכות שבת

- ו] **שאלה - נרות שבת.** הגב' באום מדליקה נרות שבת ומברכת עליהם בחדר בו סועדת המשפחה את סעודות השבת. בשעת הדלקת הנרות החדר מאור כולו באור החשמל. האם מותר לה לברך על הנרות?
- ז] **שאלה - נרות שבת.** חתן והכלה מתארחים בסעודת ליל שבת בבית הורי החתן. היכן תדליק הכלה הצעירה את נרות השבת במקרים הבאים: א. אם הם לנים בבית ההורים ויש להם שם חדר נפרד. ב. אם הם מתכוונים לחזור לביתם לאחר הסעודה. ג. במקרה והם מתארחים בבית הארחה ומקום הדלקת נרות האורחים הוא בכניסה לחדר האוכל, האם מותר להדליק שם את נרות השבת בברכה?
- ח] **שאלה - טלטול ברשות הרבים.** מי שטלטל חפץ ארבע אמות ברשות הרבים (עקר אותו ממקומו והניח אותו אחרי ארבע אמות) האם עבר איסור ואם כן איזה איסור (מן התורה? מדרבנן?) מה הדין אם טלטל באותה צורה חמש אמות? ומה הדין בשש אמות?
- ט] **שאלה - קידוש ולחם משנה.** בליל שבת, לפני הקידוש, התעורר ויכוח בבית משפ' גורן האם לאחר שהמקדש ששה מלוא לוגמיו מכוס הקידוש והוציא את כולם בקידוש-יש חיוב גם על המסובים לשתות יין\מיץ ענבים, או שזה אינו חיוב אלא מצוה מן המובחר שכולם יטעמו, ומה הדין בלחם משנה- אם יש לפני כל אחד מהמסובים לחמניה אחת, האם, לאחר שכולם יצאו בברכת המוציא של בעל הבית, יש חיוב לאכול מהלחם משנה שלו, או שזו רק מצוה מן המובחר שכולם יטעמו מהלחם משנה?
- י] **חידוד.** דניאל וחיים אחים הלכו יחדיו בשבת, לפתע הרגישו שניהם דקירה בכף רגלם, משחלצו כל אחד את נעלו ראו חוד של מסמר שמבצבץ מסולית הנעל. דניאל וחיים הוציאו כל אחד את המסמר שחודו חדר לנעל וזרקו אותו. חיים עשה בכך עברה ולדניאל היה מותר, הכיצד? (היו להם אותם נעליים והם הוציאו את המסמר באותה צורה).

כללי השתתפות

- 1. כל תשובה נכונה, אפילו לשאלה אחת תזכה את השולח להיכנס בהגרלה, יהיה הגרלה על שני פרסים ע"ס 500 ₪.
- 2. כל תשובה נכונה על כל שאלה, הינה זכות נוספת להשתתף בהגרלה, כך שכל מי שישלח יותר תשובות לכל השאלות מגדיל את סיכוייו בהגרלה.
- 3. כל חודש, בראש חודש תערך הגרלה בין כל השולחים, הזוכה ייבדקו תשובותיו, יתקבלו אך ורק תשובות מפורטות.
- 4. ניתן לשלוח כל שבוע את התשובות של אותו שבוע, או עד ראש חודש.
- 5. שימו לב חשוב מאוד: קבלת התשובות הינה אך ורק לפקס מערכת משיב כהלכה 0775558617 או במייל meir.s1000@gmail.com נא לציין בתחילת המכתב על כמה שאלות השיבו, וכמו"כ שם מלא, כולל/ ישיבה. ועיר וטלפון וכמו"כ נא לציין על איזה פרשה השיבו. [לבורים ופרטים נוספים בטלפון 0533154010 בשעות הערב בין 8:00 ל-9:00 בלבד]. השולחים בכתב יד, בפקס, להקפיד על כתב ברור וקריא שיהיה ברור לאחר משלוח הפקס. כתב לא ברור לא יכנס להגרלה. -יש עדיפות לשלוח התשובות מוקדם במייל כי כך זה ייכנס בעזה"ל לספר שיצא לאור בעתיד בל"ג. -שאר עניני העלון לא שייכים לפקס או מייל או טלפון זה, אלא כמצויין במסגרת ע"ג העלון בעמ' ד'.

תשובות ניתן לשלוח עד ר"ח שבט

